

Januszkowice – transkrypcja nagrania

Świadek: Tak, to... One, one to kupiły. Po wojnie, o tego, a potem...

Zapomniane: Po wojnie oni to kupili?

Świadek: No, po wojnie. Jak będziemy na polu, to będziemy opowiadać to wszystko, będziemy mówić. O tam, jak ta topola, będziemy skręcać, o tam, przy tej drodze do góry.

Świadek: No chodźcie, chodźcie, będziecie patrzeć, gdzie to jest, jak to...

Zapomniane 2: Ale u was na działce kopali już?

Świadek: No przecież tam jeszcze nie kopali...

Zapomniane 2: Bo to już u pana jest na działce?

Świadek: To jest już, tu jest moja działka. A tam jest moja...

Zapomniane 2: Ale teraz jak wychodzimy, to też u pana?

Świadek: To, to jest moje, no. Moje, moje.

Świadek: Idziemy w to miejsce, tu. A oni to oczyścili aż tak... ale to jest tutaj ..., na prawo. Będziemy iść. Tu była Tu, w tym miejscu gdzieś, o, to nasypane będzie, tu będzie to, albo w tym, zapadnięte odrobinę, tu gdzieś będzie to, będzie ten, ten, bo tu były kołki ...

Zapomniane: Czyli tutaj ona by leżała, tak?

Świadek: Tu gdzieś w tym miejscu, tak, sto proc... Ale sto procent, no bo tu już jest zapadnięte to, w tym miejscu, to...

Zapomniane 2: A po czym pan poznaje, że tu, a nie tu?

Świadek: Tak sto procent, to nie powiem, absolutnie. ... to ino żona moja, bo to jak krowy paśta, to tam się za nich ... z krowami tam na to nigdy nie szła, żeby to nie nałajniła, nie to, to żona tak opowiadała. Ale czy to będzie w tym miejscu, czy w tym miejscu, to... tego to ja dokładnie wam nie pokażę.

Zapomniane: I rozumiem, że oni tutaj chcą kopać i te rury włożyć...

Świadek: ... gdzieś tu, to w tym miejscu, o widać...

Zapomniane: A coś wiadomo, kim była ta dziewczynka, jak to się stało?

Świadek: No, to była Żydóweczka z Kołaczyc.

Zapomniane: Z Kołaczyc?

Świadek: Z Kołaczyc, tego, one ją tu wzięły jako swoje dziecko, no i tam nie wiadomo co oni tam dostali, złoto, czy nie złoto... Chociaż nie wiadomo, no i... A znowu sąsiedzi czy tam bracia, oni się nie lubieli, potem jeden drugiego wydał na gestapo i...

Zapomniane: Ta rodzina, która ją miała?

Świadek: Nie ta rodzina... No rodzina ta, rodzina.

Zapomniane: Ale to nie była jej rodzina?

Pani: Brata.

Świadek: Nie, nie, bracia byli Gaconie.

Zapomniane: I co, oni ją próbowali ratować, tak?

Świadek: A gdzie ją... Te ojcowie, co oni ją wzięli, to ją ratowali. Mówili, że ich dziecko jest. A nie tych, tam, o ga... A ona, no to wiecie jak jest, jak ktoś ich wydał, brat brata wydał, no to bracia byli.

Zapomniane: A jakieś imię tej dziewczynki, wiadomo?

Świadek: Wiedziałem, ale...

Zapomniane: Może pan sobie przypomni?

Świadek: Nie wiem, nie wiem, no trzeba by się żony pytać. Wiem jak, tego, ale to mi wyszło z myśli, jak jej było na imię.

Zapomniane 2: Ale żona może pamiętać, tak?

Świadek: Może i... No, jak se ma to w głowie, no to... Nie wiem, nie wiem, bo to ciągle przychodziło, tam sąsiedzi, jeszcze ta K..., no one jak ..., przychodziła tu, gadała: jaka piękna dziewczynka, jaka piękna, no... Prawdziwie była ładna ta dziewczynka, no bo ją, no to jest ze czterdziestego trzeciego roku, to ją ... pamiętam jeszcze. Ale ta... One opowiadali, do ojca, do tego, bo ojciec mój, jak ich wystrzelali tu, bo ta dziewczynka, tu o węgło głowę strzaskali, na nogi i bili o węgło. No to ojciec przyjechał, bo go sółtys wyznaczył na gestapo, bo u nas tu była para koni, no to wyznaczył go na gestapo, żeby on gdzieś tu zboże, to wszystko. Więc to tu było w tym domu. No to ... widział, te ... były wystrzelane, te Gaconie oboje, leżały tu na polu. To była, dom był tu, w tym miejscu był dom. Tu, jak to wzniesienie, no to tu na tym, co te śliwy ja tu zasadził, to tu był dom. Dom pod ..., taki o, pod słomą. I tu to, o w tym miejscu. No to one tam z tyłu ją o węgło zabił, strzaskał głowę i...

Zapomniane: Ale mówił pan, że jeszcze ktoś umarł, tak?

Świadek: Nie, tutaj...

Zapomniane 2: Ci gospodarze.

Świadek: Ci gospodarze to byli wystrzelani oboje.

Zapomniane: Tego samego dnia?

Świadek: Tego samego dnia i o tej samej godzinie, bo ich tu...

Zapomniane: Bo ja mam ich wymienionych, wie pan, z imienia i nazwiska, mam ich wymienionych.

Świadek: No Gaconie. No. Gaconie oboje. Żona i mąż.

Zapomniane: A ta droga zawsze tu była?

Świadek: Tu, ta? Panie, absolutnie, tu jest mój, jest pas, o tam miedza, i tam miedza. A oni teraz tę drogę zrobili...

Zapomniane: To jest pod tę robotę, ta droga?

Świadek: Pod tę robotę.

Zapomniane: Okej.

Zapomniane 2: Czyli wejście do gospodarstwa tam było, z tamtej strony?

zapomniane

Świadek: Tam, od drogi.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego oraz International
Holocaust Remembrance Alliance

INTERNATIONAL
**HOLOCAUST
REMEMBRANCE**
ALLIANCE

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego